

ВЯРАТА В БОГА

ЕДИН ОТ ПРОБЛЕМИТЕ В ХРИСТИЯНСТВОТО Е НЕПОЗНАВАНЕ НА НАЧАЛНОТО УЧЕНИЕ ХРИСТОВО, КОЕТО Е ОСНОВАТА ЗА РАСТЕЖ НА ТЯЛОТО ХРИСТОВО

В книгата Евреи, глава 6 много ясно вниманието ни се фокусира върху основно, най-основно и важно нещо в Християнството и това е познаването на началното учение Христово!

Когато се роди едно бебе, то започва да се храни с майчиното мляко и така расте с всеки изминат ден.

Бебето с раждането си идва в семейството на родителите си и става част от него.

Новоповярвалият, спасен и новороден човек става част от Божието семейство и това се случва чрез новораждането му.

Първоначалното му състояние е както на новороденото бебе. Макар и младенец той вече е Божий син, той вече е в Божието семейство.

Кто младенец се нуждае от мляко, за да може да расте.

Какво е млякото на младенеца в Божието семейство?

Отговор ни дава Словото.

Нека да прочетем:

Евреи 5:

11. За когото имаме да кажем много неща и мъчни за изтълкуване; защото станяхте мързеливи в слушане.

12. Понеже, като бехте длъжни според времето и учители да станете, вие пак имате нужда да ви учи некой първите начала на словесата Божии; и стигнахте да имате нужда за млеко, а не за твърда храна.

13. Защото всеки който се храни с млеко неизкусен е в словото на правдата, понеже е младенец;

14. а твърдата храна е за съвършените, които по навикновение имат чувствата си обучени да разпознават доброто и злото.

Евреи 6:

1. Поради това, да оставим началното учение Христово и да се водим към съвършенството, без да полагаме пак основа на покаяние от мъртви дела, и вера в Бога,

2. учението за кръщенията, и за възлагането на ръце, за възкресението на мъртвите, и за вечният съд.

Тук виждаме, че млякото това е началното учение Христово!
НАЧАЛНОТО УЧЕНИЕ ХРИСТОВО!

Така, както едно дете в първи клас най-напред трябва да научи азбуката, без тази първа, начална основа то не може нито да чете, нито да премине в по-горен клас и без тази начална основа си остава НЕГРАМОТНО!

И казва Словото:

12. Понеже, като бехте длъжни според времето и учители да станете, вие пак имате нужда да ви учи некой първите начала на словесата Божи; и стигнахте да имате нужда за млеко, а не за твърда храна.

Тези вярващи, за които пише в Евреи са имали голям проблем. Те са се новородили, но през изминалото време не са пораснали, а за това време е трябвало вече да станат и учители...

Каква е била причината? Причината е била, че те са били мързеливи в слушане:

Евреи 5:11. ...защото станяхте мързеливи в слушане.

И сега, за да се оправят нещата те имат нужда да бъдат обучавани отново на първите начала на словата на Бога, отново имат нужда да се хранят С МЛЯКО, а не с твърда храна!

Ето, виждаме че МЛЯКОТО това е "първите начала на словото Божие", това е "началното учение Христово":

Евреи 6:1....началното учение Христово...

И сега нека да видим кои са тези "първи начала на словото Божие", кое е това "начално учение Христово"?

Отговор ни дава:

Евреи 6:

1. Поради това, да оставим началното учение Христово и да се водим към съвършенството, без да полагаме пак основа на покаяние от мъртви дела, и вера в Бога,

2. учението за кръщенията, и за възлагането на ръце, за възкресението на мъртвите, и за вечният съд.

НАЧАЛНОТО УЧЕНИЕ ХРИСТОВО Е ЗА:

- 1. ПОКАЯНИЕТО ОТ МЪРТВИ ДЕЛА**
- 2. ВЯРАТА В БОГА**
- 3. УЧЕНИЕТО ЗА КРЪЩЕНИЯТА**
- 4. УЧЕНИЕТО ЗА ПОЛАГАНЕТО НА РЪЦЕ**
- 5. УЧЕНИЕТО ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА МЪРТВИТЕ**
- 6. УЧЕНИЕТО ЗА ВЕЧНИЯ СЪД**

Всичко това е началното учение Христово!

Без познаването на това начално учение нито един новороден вярващ не може да расте, това е млякото на младенците във вярата!

Истински растеж се получава, когато това мляко е чистото, Библейско мляко, неподправено от човешки доктрини, лъжеучения и деноминационни учения!

Знаенето и разбирането, и постоянната употреба на тези Първоначални учения позволяват на всеки вярващ да "върви към зрялост", за да расте в Исус, да достигне мярката на ръста на Христовата пълнота, т.е. да стане като Исус във всичко.

Разбирането на това какво е **вярата** и практикуването на тази **вяра в Бога** е всъщност превеждането на вярващият от състоянието му на основна вяра - "вярва в Исус и то разпнат", в което вярват всички вярващи, но практикуването на вярата в Бога променя живота на вярващия, в начин на живот, който демонстрира, показва, изявява мъдростта и силата на Христос!

Вярата в Бога дава на вярващия пълното разбиране, че основната мисия на Исус е примиряването на света с Бог Отец! Христос е образът на невидимия Бог, Той е първородния над цялото творение...и сега Отец ви примири чрез физическото тяло на Христос, чрез смъртта Му, за да ви представи святи пред Себе Си, без недостатък и свободни от обвинение!

Колосяни 1:15. в Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание;

Колосяни 1:22. примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни

Невидимият Бог изпрати Сина Си, за да стане Той видим на земята чрез Сина Си!

Чрез Сина земята можа да познае Отец.

Чрез Сина земята може да има достъп до Отец.

Затова Исус постави живота Си напълно на разположение на Своя Отец. И това стана с пълна вяра в любовта на Своя Отец.

Така Исус стана модел за всеки новороден вярващ, който е син Божий, Исус стана модел, за да бъде копиран този модел на живот на вяра и покорство.

И казва Словото:

Галатяни 3:

25. Но след идването на вярата не сме вече под детеводител.

26. Защото всички сте Божи чада чрез вяра в Исуса Христа.

27. Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, с Христа сте се облекли.

28. Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, ни женски; защото вие всички сте едно в Христа Исуса.

29. И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

И казва още:

Римляни 8:

15. Защото не сте приели дух на робство, та да бъдете пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва Отче!

16. Така самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божи чада.

17. И ако сме чада то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христа, та, ако страдаме с Него, да се и прославяме заедно с Него.

Първоначалното учение "**Вяра в Бога**" ни представя вярата като едно много силно взаимоотношение с живия Бог.

Евреи 11:6. А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тия, които го търсят.

Вярата започва с това, че Бог съществува! И Бог желае да бъде виждан като Отец, Баща, да бъде представян чрез синовете Си на земята! И затова вярата е много повече от това да вярваме в смъртта на Исус на кръста. Вярата изисква животът на вярващите да бъде моделиран, да бъде като живота на Исус на земята. Основаването на вярата става от Божието Слово, което е изпратено от Бог Отец до синовете Му на земята чрез Исус -живото Божие Слово.

Матей 4:4. А Той в отговор каза: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.

Вярата в Словото Божие дава живот, истинският, вечният живот.

Съвременните учения за вярата са насочени да обслужват позицията на човека, който е като сирак, който се чувства като сирак, живеещ в страх, несигурност, грижи за какво ли не, безпомощен и безсилен, слаб и нуждаещ се от помощ и закрила. Това е човекът, който дори и вярващ все още не се е покаял, не е променил мисленето си, за да разбере, че е син Божий, а не сирак.

На такива човеци вярата им е да се молят на Бог, за да получат неща, които те желаят, да бъдат снабдени с нещо или да бъдат защитени: молби за материални блага, за физическо изцеление, за защита от зло, за

премахване на пречки...и т.н. Това са мотивите на молбите и молитвите на човек имащ себе си в позицията на сирак, а не на син на живия Бог.

Но истинската вяра е вярата на човека, който не е в позицията на сирак, а на син на Бога и той добре знае същността на вярата, че той като син донася светлината на света, че показва властта и силата на Бог, показва живота си променен според модела на живот, който живя Исус Христос и Неговото взаимоотношение с Отец. Вярата на синовете на Бога са дела и убеждения. Вярата, ако не е придружена от дела е мъртва. Чрез всичко това Бог може да стане видим и представен на света чрез вярващите, чрез Неговите синове на земята, така както Исус живя, говори и върши дела на вяра и направи невидимият Бог видим чрез Себе Си.

Не можем да говорим за вяра, ако не приемем, че съществува както видим свят така и невидим свят.

И ето Словото какво казва:

Евреи 11:1. А вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, - убеждения за неща, които не се виждат.

От Писанията научаваме, че има връзка между видимия и невидимия свят. Невидимият свят управлява всички събития в естествения свят. Пълният контрол, който невидимата област упражнява над видимата, показва, че съществува един ред на власт. Невидимият свят съдържа по-висш ред на власт от света, в който живеят хората

Евреи 2:

7. Ти си го направил само малко по-долен от ангелите,

Със слава и чест си го увенчал,

И поставил си го над делата на ръцете Си;

8. Всичко си подчинил под нозете му".

И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено нему, обаче сега не виждаме още да му е всичко подчинено.

9. Но виждаме Исуса, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек.

Бог е дал на човечеството власт. Той е направил това от своя трон, от Небесното царство. Тази власт е над властта на ангелите, като прави "всичко подчинено" на тази власт.

Бог е Всевишният!

Той е Суверен!

В невидимият свят има и място, където живеят демонични същества. В Писанията виждаме как Исус се справяше с тях. Той упражняваше власт над тях. Исус даде власт и на учениците Си, за да я упражняват над бесовете - да ги изгонват от хората. И демоните им се покоряваха!

Исус каза:

Матей 12:28. Но ако Аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло върху вас.

Това ни показва ясно как Исус заповядваше от позицията на висшата власт на Божието царство, която е над демоничната.

Когато учениците Христови упражняват тази власт над демоничните сили в хората, тогава невидимият духовен свят става видим - бесовете с крясъци излизат, бесовете се проявяват, а освободените човеци се променят. Тези неща ги виждаме и в Библията. Има много свидетелства, които са пример за нас, да знаем и вярваме, че невидимият духовен свят е реално съществуващ! Всичко това е възможно само ако има **вяра** в реално съществуващия Бог и невидимото Негово творение. Така вярващият живее живот основан на вяра и чрез нея се свързва духовният свят с естественият.

Само чрез **вяра** човек има достъп до Бога!

В Стария Завет има записани множество примери на събития станали в живота на човеците, когато те са проявявали силна вяра. В Евреи 11 глава може да прочетем за тях.

В Новия Завет Исус е превъзходното доказателство на вярата и делата, които вършеше, самите дела доказваха съществуването на невидимия свят подчинен на върховната власт на суверенният жив Бог.

Целта на Бог е да се покаже на земята, да се изяви Неговата същност, да стане Той видян и познат на земята. Това се осъществява чрез вярата.

Исус действаше чрез силата на Светия Дух.

Тялото Христово е храмът на Бог на земята, в което тяло живее и действа Същия Свети Дух.

Така например можем да видим нагледно разликата, контраста между силата на Духа и естествената сила на човека:

Йоан 6:

16. А когато се свечери, учениците Му слязоха на езерото,

17. и влязоха в ладия и отиваха отвъд езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило а Исус не бе дошъл още при тях;

18. и езерото се вълнуваше, понеже духаше силен вятър.

19. И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха Исуса, че ходи по езерото и се приближава към ладията; и уплашиха се.

20. Но той им каза: Аз съм; не бойте се!

21. Затова бяха готови да Го вземат в ладията; и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха.

Учениците бяха сами в ладията, имаше силен вятър и вълнение на водата, те се трудехе много, но трудно се придвижваха към отсрещния бряг, и тук виждаме човек как постига целите си, с много труд и в трудности, защото той уповава на собствените си сили, това е в естествения свят.

Противоположно на това виждаме Исус, Той няма ладия, Той наближава учениците, които са тръгнали много преди Него, Той ходи по водата, на Него бурята не Му пречи да се движи към целта, настига ладията, в която

са учениците. Условиата, в които се намираха Иисус и учениците са еднакви. Но учениците действаха в естествената, а Иисус в духовната област.

И сега забележете какво се случи, когато Иисус влезна в ладията при учениците -

“и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха” !

Иисус се качва и ВЕДНАГА стигнаха до брега.

Какво се случи?! Иисус носеше Своята свръхестествена духовна област със Себе Си и когато влезна в естествените обстоятелства на учениците Си, тогава Той превърна техните обстоятелства в Своите на Духа. Резултатът се нарича чудо!

Иисус издига естественото до равнището на духовното, което е превъзхождащо и тогава невъзможното става възможно!

Вярата в Бога произвежда една непоклатима увереност в реалността на Бог!

Зрелият Божий син, зрялото Христово тяло, Зрялата Църква Христова функционира в естествения свят според Духа, чрез сигурността и пълната увереност в Бога. Тази непоклатима увереност поддържа начина на живот на вярващия.

Реалността, съществуващия видим свят, в който живее човекът произхожда от невидимия духовен свят.

Евреи 11:3. С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от видими неща.

Всичко, което въздейства на човечеството произхожда от невидимия свят. Така, че ние поставяме очите си не на това, което се вижда, а на онова, което не се вижда.

2 Коринтяни 4:18. които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни.

Това се случва само чрез **вяра**. Без вяра е невъзможно.

Човечеството съществува в естествената, видимата област, но хората са духовни същества облечени в тяло направено от пръст. Духовната природа на човека се издига над естествената област. Обаче човекът разбира духовната област ограничено и дотолкова, доколкото Светият Дух предава на човешкия му дух информация, според нуждите му.

Но това не работи при невярващите, непокаялите се, неспасените, ненородените хора, защото при тях плътта, душата е ръководещата, управляващата а духът им е замъртвял и не е свързан със Светия Дух. Това е поради падането в грях на човека.

Но за този човек, който е воден от Духа като духовно същество, информацията идва от духовната област и той получава знанието да живее и действа в естествения свят като духовно същество като може да разбира кои неща са от Бога и кои са от врага.

Вярата включва взаимодействието в двете области - духовна и естествена

като духовната е по-висшата и тя управлява по-ниската земна естествена област.

Начинът на живот основан на **вяра** позволява достъп до духовната област, за да се приемат Божиите цели за човека.

Необходимостта на човечеството да се въвлече в духовните области е поради съществуващия конфликт, който обхваща видимия и невидимия свят.

Най-високо в реда е Божият трон, третото небе. Това е обиталището на Бога и Неговите ангели като Неговата власт поддържа и управлява Небесното царство и на Небето, и на земята.

Сатана и неговите ангели паднаха и са на едно място и в позиция по-ниска от Третото небе и са в конфликт с Божия трон, сатана и неговите сили се противопоставят и на настъпването на Божието царство на земята, най-ниската област. И тъй като има конфликт с демоничните сили Бог е дал власт на вярващите като представители на Божието царство, за да побеждат в този конфликт и тази власт идва от властта на Божия трон.

Бог чрез Своите синове на земята представлява Своите интереси, Божиите синове-светиите, новородените вярващи носят реда на царството на Отец в по-долната област - земята. Но врагът не спи. Затова вярващите трябва силно да осъзнаят властта, която им е дадена и чрез която трябва да действат.

ВЯРАТА в Бога им е в основата на служението и воюването с врага.

ВЯРАТА трябва да се прилага в действие!

Обикновените невярващите хора, колкото и големи маси да са обединени срещу злото, не могат да се справят с демоничните сили, които го управляват. Затова е необходима Божията власт и сила.

ВЯРАТА е връзката с Отец и с Неговата небесна защита и помощ.

Този човек, който е Божий син няма нужда да осигурява сам своите нужди и защита! Синът представлява Бащата, а Бог Отец вече знае, че синът трябва да успява в представянето на Бога и **ВЯРАТА** е тази, която освобождава вярващият от товарите на снабдяването и защитата.

Иисус ни учи:

Матей 6:

31. И тъй не се безпокойте, и не думайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием? или: Какво ще облечем?

32. Защото всичко това търсят езичниците, понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това.

33. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.

ВЯРАТА в Бога означава, че Божият син е изцяло погълнат от реализирането на Божията цел - на земята да напредват интересите на Бог Отец - да бъде Неговата воля, да се свети Неговото име, да расте и напредва Божието царство, Благата вест да достигне до всеки един погиващ грешник - да се спасяват все повече и повече души, да се изцеляват болните, да се изгонват бесове, да се пущат на свобода

пленниците, да се побеждава врага!

Зрелият Божий син има пълна яснота за своята роля и мисия - да представя Своя небесен Отец на земята!

Иисус, Който е съвършено зрелият, Божият Син, имащ цялата пълнота, имаше мощно, активно общение с Бога Отец и на всичко, за което се молеше беше отговорено. Иисус винаги беше в съгласие с Божията воля!

Бог отговаря на молитвите и на незрелите си синове на земята. Така Неговата милост и благодат повишава вярата им и ги води по пътя към зрелостта. Така с практикуването на вярата си още незрелите вярващи се научават да се доверяват и упоават все повече и повече на Отец и се чувстват все повече и повече Негови синове, които имат Един верен Баща, Чието Слово е истинно, те постепенно оставят положението си на сираци и слуги и се оставят в любовта и грижите на Отец.

ВЯРАТА като начин на живот на вярващия е подражание на Иисус. Иисус описва стандарта на вярата като:

Йоан 5:

19. Затова Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши.

И така Иисус вършеше всичко, което вършеше Отец, а ние като вярващи, като Божии синове трябва да вършим това, което вършеше Иисус. Това е нашето общение с Бога чрез **ВЯРАТА** ни.

Иисус имаше общение с Отец по всяко време, връзка с Божия трон. Той имаше вярата и увереността, че от каквото и материално нещо да се нуждаеше, ще Му бъде редовно прибавено:

Матей 21:

2. Идете в селото, което е насреща ви; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми ги.

3. И ако някой ви рече нещо, кажете: на Господа трябва; и веднага ще ги изпрати.

Матей 17:

27. Но, за да не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица, и измъкни рибата, която първо се закачи, и като разтвориш устата ѝ ще намериш един статир; вземи го и дай им го за Мене и за тебе.

Доказателството за тази реалност беше начина на живот на Иисус, който постоянно показваше силата и властта, които изтичаха от Божия трон, и от Неговата връзка, общение като Синът със Своя Баща. Иисус никога не се занимаваше с искане на материални неща. Материалните неща Той просто ги имаше, биваха Му осигурявани!

НО ИИСУС СЕ ФОКУСИРАШЕ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВЪРХУ ТОВА - ДА ПРЕДСТАВЯ СВОЯ БАЩА НА ЗЕМЯТА!

Иисус имаше непрекъснатата опозиция на врага, но имаше и

свръхестествената грижа на Отец!

ВЪРХОВНИЯТ израз на **ВЯРАТА** на Исус и непреклонното желание на Неговият Отец да Го подкрепя винаги беше **ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ИИСУС ХРИСТОС ОТ МЪРТВИТЕ!**

ВЯРАТА е основана на сигурността на взаимоотношението с живият Бог.
ВЯРАТА снабдява живота на сина на земята и осигурява защитата му.
ВЯРАТА дава живот в пълно доверие в Бога.

Учението за вярата в Бога се гради върху реалността на Бог като Баща на всеки вярващ!

Всеки вярващ човек е поставен на земята, за да представя Бога като Отец! Всеки ден общението с Бога се подкрепя с Божествената намеса на Отец във всичко в живота на вярващия, като доказателства за божествената сила и Божията любов.

Така **ВЯРАТА** и доверието му в Бога растат и синът достига зрялост. А това е смисълът на **ВЯРАТА**:

Ефесяни 4:

13. докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота.

ВЯРАТА в Бога е второто Първоначално учение, за което четем в Евреи 6:1-2

Човекът падна в греха. Грехът отдели човека от Бога. Човекът стана противник на Бога. Но Бог в голямата Си милост не остави човека и поради любовта Си към него изпрати Единородния Си Син, Който взе на Себе Си нашите грехове, изкупи ни с пролятата Си кръв и така ни примири с Бога.

2 Коринтяни 5:

17. За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.

18. А всичко е от Бога, Който ни примири със Себе Си чрез Исуса Христа, и даде на нас да служим за примирение;

19. сиреч, че Бог в Христа примиряваше света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението.

За да се случи всичко това е необходима **ВЯРА**.

ВЯРА, че има Бог.

Евреи 11:6 А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят.

ВЯРА, че Бог възлюби света и даде Сина Си, за не погине нито един, който вярва в Него:

Йоан 3:

16. Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот:

17. Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.

18. Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.

ВЯРА, че Иисус Христос е Божият Син, Помазаникът и че Бог Го изпрати за спасението на света.

ВЯРА, че Той дойде на земята роден от девица, според писанията, **ВЯРА**, че живя на земята като беше и човек, и Бог.

ВЯРА, че Иисус Христос е живото Божие Слово, че Той предаде на хората живото Божие Слово.

ВЯРА, че Иисус дойде да изяви Отец и така невидимият Бог да стане видим на земята чрез Сина.

ВЯРА, че Иисус дойде на земята, за да прослави Бог Отец чрез делата, които вършеше. Иисус Христос изяви невидимите качества, невидимият характер на Бога.

ВЯРА, че Иисус взе на Себе Си нашите грехове, нашите немощи, нашите болести, нашите проклетия, беше разпнат на кръста, проля святата Си кръв, с която изкупи и заплати за всичките ни грехове, умря, даде живота Си за нас.

ВЯРА, че беше погребан и в третия ден възкръсна от мъртвите, според Писанията.

ВЯРА, че се възнесе на небето и седна отдясно на Отец в голяма слава и величие и Му се даде всяка власт както на небето, така и на земята.

ВЯРА, че Иисус Христос пак ще се върне, за да съди живите и мъртвите.

ВЯРА, че е Цар на царете и царството Му не ще има край.

ВЯРА, че Иисус Христос изпълни целия закон.

ВЯРАТА, че сега във времето на Новия Завет спасението от греховете не става чрез дела според Закона, но чрез вяра в Иисус Христос.

ВЯРА, че Иисус ни примири с Отец!

Иисус донесе и демонстрира какво е взаимоотношението между Отец и Сина. Това е силната любов между тях, това е безусловното покорство на Сина към волята на Отец.

Иисус ни примири с Отец. Чрез Иисус ние сме синове на Бога. И взаимоотношението ни с Бога трябва да е същото - любов и покорство, защото Бог е нашият Татко небесен и ние сме синовете Му.

ВЯРАТА не е надежда, а е пълна увереност за неща, които не се виждат с човешките ни физически очи. Вярата е, че има Бог. **Вярата** е много повече от вярване в смъртта на Иисус на кръста. Вярата изисква да живеем живот, който е моделиран според живота на Иисус на земята.

Основата на ВЯРАТА ни е БОЖИЕТО СЛОВО!

ВЯРА В БОЖИЕТО СЛОВО.

Божие Слово е истината.

Иисус дойде на земята, за да свидетелства за истината!

И така чрез **ВЯРАТА** ние имаме спасение, новорождение, примирение с Бога и НИЕ НЕ СМЕ ВЕЧЕ КАТО СИРАЦИ, ЗАЩОТО ИМА ЕДИН, КОЙТО НИ Е ВЪЗЛЮБИЛ ТОЛКОВА, КОЛКОТО И ЕДИНОРОДНИЯ СИ СИН ПОРАДИ ВЯРАТА НИ В НЕГО!

Ние не сме вече сираци, ние имаме Небесен Баща, ние сме синове Божи, ние сме в Божието семейство, наследници на Бога и сънаследници с Христа.

ВЯРАТА е че ние сме тук на земята тялото Христово, Църквата Христова.

ВЯРАТА е, че на всички нас светиите Господ даде власт, облече ни и в сила, за да бъдем посланици по света в Делото на Благовестието, за да разнасяме Благата вест в света на неспасените, за да служим в делото на примирението с Бога.

ВЯРАТА е, че ДЕЛАТА, КОИТО ВЪРШЕШЕШ ИИСУС И НИЕ МОЖЕМ ДА ВЪРШИМ, ние сме призвани да вършим, да продължим делото на Иисус, защото сме Неговото тяло, а Сам Той е Главата.

ВЯРАТА е, че ние сме тялото Христово, а Той е ГЛАВАТА, ГЛАВАТА НА ЦЪРКВАТА СИ.

ВЯРАТА е, че Светият Дух живее в нас, ние сме храмът на живият Господ Бог, ние светиите, ние Църквата Христова.

ВЯРАТА Е ДА ИМАМЕ ДЕЛА!

ВЯРА БЕЗ ДЕЛА Е МЪРТВА!

ДЕЛАТА НИ НА ВЯРА ИЗЯВЯВАТ ЖИВИЯ БОГ, ИЗЯВЯВАТ НЕГОВОТО ПРИСЪСТВИЕ, ИЗЯВЯВАТ НЕГОВАТА ЛЮБОВ, НЕГОВАТА СЛАВА, изявяват че Той живее в нас и че ние сме Негови съработници.

ВЯРАТА е да говорим Божие Слово и да изпълняваме Божие Слово.

Божие Слово е дух и истина.

ВЯРАТА в Божие Слово ни дава увереността, че Бог ще подкрепи Своята воля Той да стане видим чрез нас, чрез чудесата и знаменията извършвани в името на Иисус, също както Иисус Христос служеше чрез видими чудеса и знамения и изяви славата на Отец.

ВЯРАТА в Бога произвежда една непоклатима увереност в реалността на Бог.

Ние сме заобиколени и съществуваме в една реалност във видимия свят, но тя произхожда от невидимия духовен свят. **ВЯРАТА** поставя очите ни не на това, което се вижда, а на онова, което не се вижда, защото това, което се вижда е временно, а онова, което не се вижда е вечно.

2Коринтяни 4:18. които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите, духовните - вечни.

дяволът, сатана, врагът атакува вярата ни, това е неговата главна цел, за да ни събори, защото без вяра изгубваме всичко.

Иисус се моли и каза:

Лука 22:

31. И рече Господ: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито;

32. но Аз се молих за тебе, да не ослабне твоята **вяра**; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.

Идват изпитания, съблазни, изкушения, но ние трябва да устояваме във вярата, да не отслабва тя, да не отпаднем от нея, защото, който устои докрай, той ще бъде спасен.

Матей 24:13. Но който устои до край, той ще бъде спасен.

И така Павел каза:

2 Тимотей 4:7. Аз се подвизах в доброто войнстване, попрището свърших, вярата опазих

Така и ние да можем да кажем:

ПОДВИЗАВАХМЕ СЕ В ДОБРОТО ВОЙНСТВАНЕ, ПОПРИЩЕТО СВЪРШИХМЕ,
ВЯРАТА ОПАЗИХМЕ!

Амин